

Πώς να διαφωνήσεις με μια χιονοθύελλα;
Τι σημαίνει να αγανακτήσεις με ένα κεραυνό;
Τι νόημα έχει να καταγγείλεις ένα σεισμό;
Κάπως έτσι παρατηρούμε τη φοβερή **ανθρωποσφαγή**
στη Συρία. Μέσω διαδικτύου, τηλεοράσεων, ήχου και
εικόνας...
Είναι τόσο το **πλεόνασμα της βίας** και η εξοικείωση με
αυτήν, που αυτή η βία πλέον δεν ξεχωρίζει. Έγινε εικόνα
και βίωμα της **κανονικότητας**.
Η **εξοικείωση με το θάνατο** και τον πόλεμο, σε όλο της

το μεγαλείο.

Μια κάποια ευαισθησία του «δυτικού» ανθρώπου, ίσως έχει απομείνει για τα άλλα ζώα, πλην του ανθρώπου.

Αυτή η ανθρωπολογική μετάλλαξη έχει χτιστεί με καθημερινά υλικά και στην καθημερινή ζωή, πολύ νωρίτερα.

Μήπως δεν υπάρχει ήδη η εξοικείωση με την αδικία, την ανισότητα, τη φτώχεια, αλλά και την αισθητική **ασχήμια**; Το όμορφο είναι ένοχο. Όπως και το δίκιο...

Ας ρίξουμε μια ματιά στα **παιδικά πολεμικά παιχνίδια**. Η απόλυτη εξοικείωση με τη βία, τον βίαιο θάνατο, με ταυτόχρονη εξύμνηση ενός ήρωα «**εξολοθρευτή**». Από την παιδική ακόμη ηλικία η έννοια της δικαιοσύνης έχει δώσει τη θέση της στη «**νίκη**» και «**κυριαρχία**». Θυμάστε το «ζήτω η νίκη!» των χιτλερικών (αλλά και του Μιχαολιάκου);

Από τον εργασιακό βίο ως τις προσωπικές σχέσεις και από το παιδικό παιχνίδι ως τον πόλεμο, η αυτοεκτίμηση περνάει μέσα από την **επιβολή**.

Ο φοβισμένος, πανικόβλητος, μοναχικός και **ανασφαλής άνθρωπος**, είναι ταυτόχρονα θύμα και όπλο μιας βίας που θα στρέφεται μέσω του εχθρού «άλλου», ενάντια τελικά στον εαυτό του, που επίσης αποτελεί κάποιον «άλλο»...

Η αποδόμηση των «μεγάλων αφηγήσεων» και της αναζήτησης σχέσεων αιτίας-αιτιατού στη μεταμοντέρνα πολιτική και φιλοσοφική συζήτηση, ροκανίζει τον **συλλογικό κοινωνικό άνθρωπο** και χτίζει τον άνθρωπο **ιδιώτη/ηλίθιο** με την αρχαιοελληνική έννοια.

Το «όλοι είναι ένοχοι», απλούστατα αθώνει τους ενόχους ή μάλλον σταματάει την αναζήτηση των ενόχων. Και σε αυτόν τον πόλεμο στη Συρία, σε κάθε πόλεμο, μα και στους καθημερινούς κοινωνικούς πολέμους στα απέραντα κοινωνικά ναρκοπέδια και αντίστοιχα μακελειά σε όλες τις χώρες.

Πόσος κυνισμός και πόση φρίκη!

Οι φωτογραφίες των νεκρών παιδιών, συχνά περιφέρονται και αυτές ως όπλα από τους ίδιους τους δολοφόνους τους ή σταυροειδώς τους αντιπάλους τους, ως απόδειξη ισχύος ή μετάθεσης των ευθυνών.

Και ξεχνάμε έτσι απλά, πίσω από αυτή την κυνική μάχη φωτογραφιών, ότι όλη η **υπερσύγχρονη πολεμική και ηλεκτρονική τεχνολογία** των πλέον ανεπτυγμένων καπιταλιστικών κρατών όπως οι **ΗΠΑ** ή άλλων περιφερειακών «παικτών» όπως η **Ρωσία** και το **Ιράν**, έχει επιστρατευτεί και «δοκιμάζεται», πάνω σε διαμελισμένα σώματα των λαών της Συρίας.

Μέσα σε όλο αυτό το απίθανο κουβάρι συμμαχιών θανάτου και συμφέροντος, πληρωμένων μισθοφόρων, λυκο-συμμαχιών της μιας νύχτας και αλλεπάλληλων προδοσιών, ποιος θυμάται τον πρωταγωνιστικό ρόλο των ΗΠΑ και των συμμάχων του στο NATO και στον αραβικό κόσμο στην έναρξη και φονική εξέλιξη αυτού του πολέμου στη Συρία;

Ποιος θυμάται ότι η Τουρκία είναι μέλος του **NATO** και ξεκληρίζει τους **Κούρδους** με Αμερικάνικο, Γερμανικό και γενικά NATOϊκό εξοπλισμό;

Θαυμάστε πόσο εύχρηστος βαφτίζει την δολοφονία Κούρδων μαχητών ο Τουρκικός Στρατός; «**Turkey**

‘neutralises’ over 2000 terrorists in Syria».

Οι άνθρωποι είναι τρομοκράτες και η θανάτωσή τους «εξουδετέρωση».

Έξοχα! Έτσι και το μακελειό μας κάνουμε και οι αξίες του ελεύθερου κόσμου μένουν αμόλυντες, μιας και το NATO ποτέ δε δολοφονεί ανθρώπους.

Η υποκρισία του καπιταλιστικού κόσμου σε όλο τους το μεγαλείο.

Οι ΗΠΑ είναι σύμμαχοι με την Τουρκία στο NATO και μαζί ζητούν την ανατροπή του Άσαντ. Οι Αμερικάνοι, προκειμένου να στερεώσουν την κατοχή ενός μέρους της Συρίας, στηρίζουν τους Κούρδους, που όμως οι Τούρκοι τους κομματιάζουν. Οι Ρώσοι είναι σύμμαχοι του Άσαντ, αλλά δε θα τους πείραζε πάνω στην πλάτη των Κούρδων να έρθουν αντιμέτωποι ΗΠΑ και Τουρκία. Έτσι επιτρέπουν την αεροπορική επίθεση των Τούρκων που θα μπορούσαν να αποτρέψουν καθότι ελέγχουν τον εναέριο χώρο πάνω από το μαρτυρικό Αφρίν, ενώ την ίδια στιγμή πουλάνε και στήριξη της ακεραιότητας της Συρίας ευνοώντας έμμεσα την ανεπίσημη στήριξη φιλοκυβερνητικών δυνάμεων στους Κούρδους. Οι Κούρδοι είναι σύμμαχοι με τους Αμερικάνους που τους πουλούνε εν ψυχρώ, αλλά και αδειασμένοι εντελώς από τους Ρώσους. Μιας και οι Τούρκοι θα τους σφάξουν ζωντανούς, ζητούν συνεργασία με τον Άσαντ που θα ήθελαν να ανατρέψουν, αλλά προς το παρόν εγκαταλείπουν τον έλεγχο ορισμένων περιοχών που κατείχαν προς χάρη του Συριακού στρατού, τόσο λόγω αδυναμίας, αλλά και στο πλαίσιο (ή την ελπίδα) μιας άτυπης συμφωνίας.

Μέσα σε όλα αυτά υπάρχουν τα εκατομμύρια των λαών της Συρίας, Κούρδων, Αράβων και άλλων, οι νέοι άνθρωποι που σκοτώνονται στον πόλεμο, οι γυναίκες, τα παιδιά, που πεινούν, κρύνουν, πνίγονται, ατιμάζονται στο δρόμο της προσφυγιάς ή ξεκληρίζονται από τις βόμβες.

Δε μπορεί... Θα βρεθεί ένα παιδί που θα μουτζουρώσει σε ένα χαρτάκι, με κάποιο τρόπο:

Να θάψουμε το φέρετρο του πολέμου τώρα!

Νίκη και ζωή σε όλες τις μανάδες και τα παιδιά, σε όλους τους ανθρώπους που θέλουν τους αγαπημένους τους δίπλα τους.

Ίσως είναι ο μόνος τρόπος για να σηκωθούν ως άνεμος, άλλες φωνές και δράσεις, ενάντια στην αποδοχή της πολεμικής φρίκης ως κανονικότητας:

Να σταματήσει ο πόλεμος τώρα, με απομάκρυνση όλων των ξένων στρατευμάτων από τη Συρία!

Όχι άλλο αίμα για το στρατιωτικοβιομηχανικό, πολεμικό σύμπλεγμα των ιμπεριαλιστικών κρατών και το πετρέλαιο!

Ενιαία και δημοκρατική Συρία με τους λαούς της κυρίαρχους και ισότιμους, με υπέρβαση εθνικών και θρησκευτικών διαιρέσεων!

Ποιος μπορεί να το επιβάλει αλήθεια αυτό;

Οι ΗΠΑ, το NATO και η Τουρκία;

Τα ρωσικά Sukhoi-57 νέας γενιάς και το Ιράν;

Ή μήπως ένας Άσαντ με τους λαούς δεμένους και μέσα στην ανέχεια;

Η αλήθεια προβάλλει ωμή όσο και βαριά: όσοι οι λαοί εναποθέτουν τη μοίρα τους στους παραπάνω «σωτήρες», αποδεχόμενοι ταυτόχρονα τη διαίρεση και μετατροπή τους σε «αντιπροσώπους» των «προστατών», η φρίκη θα βασιλεύει πάνω στη Συρία και όχι μόνο.

Π.Μ.